

ACC. N.R. 4461

Landskap: Småland. Upptecknat av: Karl Lennart
Härad: Sunnersta. Adress: Töla Hamneda.
Socken: Fjälleryd. Berättat av:
Uppteckningsår: 1928 Född år i

Uppteckningen rör "Långasparran", "Bråvallen",
"Ningshagge", "Långaskal", "Träslöt".

Skriv endast på denna sida!

1 foto
5 sid.

I fotografiet synes en gammal
"infällkäsil" en smaskål, en
"smasparr", samt en "brönn-
ningskagge";

alle av värda
måttssvård
ålder. Silen
som synes
längst till
höger är en
träsil, av
den typ
som begag-

mades i äldre tid. Silens övre
del är urholkad ur ett större
trästycke. I stället för silduk
användes man ett slags riss

b.

Kallat gaffelris eller "silens".
av vilket man tog en "tapp" som
placerades i hålet, och igenom
detta ris fick mjölkem rinna.
Det silens era utställda träd-
stöd var det era försedd med
ett mindre hål för upphäng-
ning då silen ej användes.
Träsilens rengjordes ofta medelst
"afnelax". Då hon mjölkades
passade gäng efter kalaningen
lade man en sax i silen, för
att låta mjölkem komma i be-
räring med stål. Träsilas ha
ej använts på minstane s'oo o'
och troligt är att endast ett
stiel sådana firman har i

3.

Sunnebo. Det största hällek
 ifrået är en "smörskål" vars
 örlökant är 48 cm. i genomsnitts-
 ningen. Skalen är urholkat ur en
 stor trädskal. I denna skål
 "ölltas" smöret, som formas genom
 att "slas" det till en "smörgås".
 Smöret arbetades med en trästav
 eller en "smasje" i stället
 för den smörskål som var
 runt, hade man på samliga
 ställen ett tröskål som lika
 ledes ur urholkat men nä-
 gat allting till formen, och
 som kallas "smatrö"!
 Fast smörskålarna av denna typ
 är mycket gamla, är "smatrö"na

ha ännu åldre ans.

Präparatet som synes till vän-
ster är en "smospamm" av den
gamla sorten. Spannen är laggd
samt försedd med "jora". Span-
nen är överkant ¹¹⁰⁰ brett i genom-
skärning ^{i en nollhet samt 160 andar} och
spannen försade man i mäset.
Spannen är försedd med tryck-
lack samt "hantask".
Det sätter som medförses till
arbetsplatsern ex försades i en
liten askhalkad ask kallad "am-
ash". Det kör som synes i
fatet sätta sida är en "brän-
ningskasse", också sidan finns
det gott om i äldre tid. Dessa

4.

kaggan vara mycket bra. Ty om
 man rikade Tappa dem, gick de
 ej sändes. En bonde från Hamne
 da, rikade då han i besutat till
 ständ fördades från Ljungby, att
 Tappa just en sida hagge. Bonden
 kunde ej räkna ut varför hans
 brännvin tagit vägen, men mätta
 söndag last platsen från predikanta
 stolen upp, att en brännvinskagge
 upphittats, och av ägaren kunde
 anhållas. Detta hände först s'o i sedan.
 Att brännvinet saknar här dryckesbe-
 relas av foljande. En gårdfar i handlare hade
 matit i Ljungby och köpt brännvin. Hem fick han åka, och
 till, bokfört på hästdonet. Brännvinskaggen hade han fått
 te sig, och gjort honom full mar dram. Till denna obalanserad
 haggen i sin gårdfar i handlare hoppade efter, lycko-
 gat upp haggen men fick gå hem. Sjutbonden markte
 att han varnat varken hagge eller olje handlare förrän han kom hem